

domowego powinna być tak dokładna, aby niepewność pomiaru mocy akustycznej A , L_{WA} , wyrażona odchyleniem standardowym nie przekraczała 2 dB.

2. Odchylenie standardowe powinno uwzględniać odchylenia standardowe wynikające ze składowych niepewności pomiaru, z wyjątkiem zmian wartości emisji hałasu między poszczególnymi pomiarami.

3. Ogólna metoda badania, o której mowa w ust. 1, powinna być dla każdej rodziny zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego uzupełniona o:

- 1) opis dodatkowych warunków dotyczących ich położenia, zainstalowania, obciążenia i działania podczas pomiaru, w celu zapewnienia ich eksploatacji oraz powtarzalności i odtwarzalności pomiaru;
- 2) odchylenie standardowe odniesienia właściwe dla danej rodziny zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego.

§ 7. 1. Metoda statystyczna stosowana do weryfikacji zadeklarowanej wartości emisji hałasu w obrębie danej serii zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego powinna polegać na sprawdzaniu tego sprzętu wybranego losowo z różnych partii izolowanych, metodą badania jednostopniowego.

2. Podstawowe parametry metody statystycznej, o której mowa w ust. 1, powinny zapewnić 95% prawdopodobieństwa jej przyjęcia, jeżeli 6,5% wartości emisji hałasu danej partii zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego jest wyższych od zadeklarowanej wartości emisji.

3. Liczba próbek lub równoważnych próbek sprawdzanego zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego wynosi 3.

4. Wybrana metoda statystyczna wymaga, aby w całym jej zakresie jako wartość odniesienia przyjęć odchylenie standardowe równe 3,5 dB.

§ 8. Jeżeli wartość emisji hałasu przez daną serię zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego przekracza wartość zadeklarowaną przez producenta lub importera, powinni oni niezwłocznie dokonać korekty ogłoszonej informacji dotyczącej wartości emisji hałasu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem użycia przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

1229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 18 czerwca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakładów aktywności zawodowej

Na podstawie art. 29 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 stycznia 2000 r. w sprawie zakładów aktywności zawodowej (Dz. U. Nr 6, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79 i Nr 90, poz. 844.

„3) 2,75 do 1, jeżeli zakład prowadzi działalność wytwórczą i usługową.”;

- 2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Powiat, gmina oraz fundacja, stowarzyszenie lub inna organizacja społeczna, której statutowym zadaniem jest rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych, zwana dalej „organizatorem”, składa we właściwej jednostce organizacyjnej samorządu województwa wniosek o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej „Funduszem”, kosztów utworzenia i działania zakładu.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę organizatora,
- 2) status prawny i podstawę działania,
- 3) statut organizatora określający cele i sposoby działania na rzecz osób niepełnosprawnych,
- 4) adres zakładu oraz tytuł prawny do lokalu,
- 5) proponowaną liczbę niepełnosprawnych pracowników zakładu wraz z opi-

- sem ich niepełnosprawności i rodzaju proponowanej aktywności zawodowej,
- 6) plan działalności gospodarczej oraz program przysposobienia społeczno-zawodowego,
  - 7) proponowaną wysokość podstawowego wynagrodzenia osób niepełnosprawnych, wyrażoną jako wskaźnik procentowy najniższego wynagrodzenia,
  - 8) proponowaną obsadę etatową zakładu, z wyszczególnieniem liczby stanowisk i wymaganych kwalifikacji personelu, oraz wyliczone na tej podstawie proporcje, o których mowa w § 2 ust. 2,
  - 9) preliminarz kosztów utworzenia zakładu, z uwzględnieniem podziału na poszczególne rodzaje kosztów, o których mowa w § 6,
  - 10) preliminarz kosztów działalności obsługowo-rehabilitacyjnej zakładu, z podziałem na poszczególne rodzaje kosztów, o których mowa w § 7,
  - 11) plan pomieszczeń zakładu oraz opis przeznaczenia obiektów i lokali, z uwzględnieniem ich dostosowania do potrzeb i możliwości pracowników oraz rodzajów ich niepełnosprawności,
  - 12) projekt statutu i regulaminu zakładu oraz regulaminu zakładowego funduszu aktywności.
3. W przypadku stwierdzenia braków w złożonym przez organizatora wniosku, wzywa się go do ich uzupełnienia w terminie 14 dni od daty doręczenia. Nieuzupełnienie tych braków powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.
  4. Kompletny wniosek przedkładany jest staroście, który w ciągu 14 dni wydaje opinię.
  5. Po uzyskaniu pozytywnej opinii starosty wniosek podlega rozpatrzeniu pod względem prawidłowości planowanych kosztów utworzenia i działania zakładu, z uwzględnieniem w szczególności:
    - 1) wysokości środków Funduszu w danym roku,
    - 2) liczby osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy,
    - 3) wkładu finansowego organizatora w kosztach utworzenia i działalności zakładu.
  6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania opinii starosty powiadamia się organizatora o sposobie rozpatrzenia wniosku, a następnie w przypadku pozytywnej jego rozpatrzenia — w terminie 30 dni — prowadzi się z organizatorem negocjacje w przedmiocie warunków umowy i wysokości dofinansowania ze środków Funduszu.
  7. Po zakończeniu negocjacji strony zawierają umowę określającą w szczególności:
    - 1) wysokość i termin przekazania środków Funduszu przeznaczonych na utworzenie zakładu, z podziałem na poszczególne rodzaje kosztów,
    - 2) wysokość i sposób przekazywania środków Funduszu przeznaczonych na działalność obsługowo-rehabilitacyjną zakładu do końca roku kalendarzowego, z podziałem na poszczególne rodzaje kosztów,
    - 3) warunki renegotjacji umowy,
    - 4) termin, w jakim musi być zawarta umowa ubezpieczenia wyposażenia i środków trwałych dofinansowywanych ze środków Funduszu.
  8. Preliminarz kosztów działalności obsługowo-rehabilitacyjnej zakładu na rok następny organizator składa we właściwej jednostce organizacyjnej samorządu województwa do dnia 30 września roku poprzedzającego rok, którego preliminarz dotyczy.
  9. Strony umowy, nie później niż do dnia 15 października, corocznie określają, w formie aneksu do umowy, wysokość środków Funduszu na działalność obsługowo-rehabilitacyjną zakładu w roku następnym z uwzględnieniem podziału na poszczególne rodzaje kosztów dofinansowywanych ze środków Funduszu.
  10. Umowę, o której mowa w ust. 7, zawiera się na okres posiadania przez dany zakład statusu zakładu aktywności zawodowej.
  11. Po utworzeniu zakładu organizator składa do Państwowej Inspekcji Pracy wniosek o stwierdzenie okoliczności, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zwanej dalej „ustawą”.
  12. Po stwierdzeniu przez Państwową Inspekcję Pracy spełnienia okoliczności, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy, organizator składa do wojewody wniosek o przyznanie statusu zakładu aktywności zawodowej wraz z kompletem dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 29 ustawy.
  13. Po otrzymaniu decyzji o przyznaniu statusu zakładu aktywności zawodowej organizator składa jej kopię we właściwej jednostce organizacyjnej samorządu województwa wraz z wnioskiem o uruchomienie środków Funduszu przeznaczonych na dofinansowanie kosztów działania zakładu, zgodnie z zawartą umową, o której mowa w ust. 7.
  14. W przypadku odmowy przyznania statusu zakładu aktywności zawodowej, organizator zwraca niezwłocznie środki otrzymane z Funduszu zgodnie z umową, o której mowa w ust. 7.”;
- 3) uchyla się § 4, 5 i 8;

4) § 9 otrzymuje brzmienie:

- „§ 9. 1. Środki Funduszu, o których mowa w § 3 ust. 8, są przekazywane na rachunek bankowy organizatora zgodnie z umową, o której mowa w § 3 ust. 7, w ratach półrocznych, jednak nie później niż do 5 dnia miesiąca rozpoczynającego półrocze.
2. Organizator prowadzi wydzieloną ewidencję analityczną dla działalności zakładu, według planu kont uzgodnionego w umowie.
3. Organizator przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej samorządu województwa informacje o wydatkowanych środkach Funduszu w okresach kwartalnych, nie później niż do 5 dnia miesiąca rozpoczynającego następny kwartał, na formularzu uzgodnionym w umowie.
4. Organizator składa we właściwej jednostce organizacyjnej samorządu województwa pełne rozliczenie rocznego wykorzystania środków Funduszu oraz ich merytoryczne

uzasadnienie, w terminie do dnia 31 marca następnego roku.

5. Organizator udostępnia na żądanie właściwej jednostki organizacyjnej samorządu województwa do wglądu bilans rocznej działalności zakładu.
6. Po zatwierdzeniu rocznego rozliczenia wykorzystania przyznanych środków Funduszu właściwa jednostka organizacyjna samorządu województwa może dokonać korekty wysokości środków na rok następny.”;

5) w § 14 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ewidencji środków funduszu aktywności,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

1230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 4 czerwca 2003 r.

w sprawie badania wypadków i incydentów lotniczych

Na podstawie art. 139 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady postępowania przy badaniu wypadków i incydentów lotniczych;
- 2) szczegółowe zasady udostępniania sprawozdań i zaleceń Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych;
- 3) zasady przekazywania i udostępniania sprawozdań przejściowych i informacji o wypadkach i incydentach lotniczych właściwym organizacjom, organom i zainteresowanym osobom.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165).

- 2) Aneks 13 do Konwencji ICAO — dokument regulujący zasady badania wypadków lotniczych stanowiący załącznik do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z 1963 r. Nr 24, poz. 137 i 138, z 1969 r. Nr 27, poz. 210 i 211, z 1976 r. Nr 21, poz. 130 i 131, Nr 32, poz. 188 i 189 i Nr 39, poz. 227 i 228, z 1984 r. Nr 39, poz. 199 i 200, z 2000 r. Nr 39, poz. 446 i 447, z 2002 r. Nr 58, poz. 527 i 528 oraz z 2003 r. Nr 78, poz. 700 i 701);
- 3) Komisja — Państwową Komisję Badania Wypadków Lotniczych utworzoną na podstawie art. 17 ustawy;
- 4) poważne uszkodzenie ciała — uszkodzenia ciała odniesione przez osobę w wypadku lotniczym, które:
  - a) spowodowały, że osoba ta wymaga hospitalizacji przez okres dłuższy niż 48 godzin, w ciągu siedmiu dni od chwili odniesienia uszkodzenia ciała, lub
  - b) doprowadziły do złamania jakiejkolwiek kości, z wyłączeniem prostych złamań nosa, palców rąk lub nóg, lub
  - c) związane są z rozerwaniem tkanek, powodującym silne krwawienie, porażenia nerwów, mięśni lub ścięgien, lub
  - d) związane są z uszkodzeniami jakiegokolwiek organu wewnętrznego, lub